

se taiă într'ună punctă, s. es. spațiul coprins între liniele AB și AC, căruia se mai numesc și laturile unghiului. (Fig. 2).

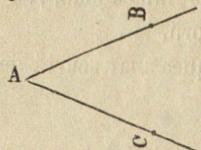

Fig. 2 Locul unde cele două linii se taiă, se numește crescutul său vîrful unghiului.

2. Unghiul se citește prin trei litere, observându ca în citire litera vîrfului să fie în mijloc. Se mai citește și număr prin litera vîrfului. Astfel în fig. 2 vom citi unghiul BAC său unghiul A.

Două unghiuri se dizează egale când suprapunindu-se coincid perfect.

Observație. Mărimea unui unghi nu stă în lungimea laturilor săle, ci în deschidătura coprinsă între ele.

§ 2. Diversele numiri care se dau linielor drepte și unghiurilor rectilinie.

Se poate observa, că după cum unghiul formată de două linii este mai mic sau mai mare și poziția uneia ceață a celor două linii prin raportul unei la alta este diferență, că adică o linie este mai multă sau mai puțină înclinată pe alta. Astfel în (Fig. 3) unghiul A fiind mai mare de cinci unghiuri a din (Fig. 4), inclinația dreptă AB pe dreapta AC este mai mică de cinci inclinații dreptei ab pe ac.

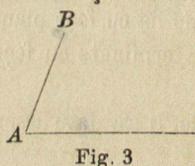

Fig. 3

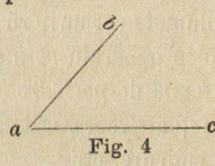

Fig. 4

Diversele poziții care pot avea liniile una prin raportul lăță, a făcută a se da atât linielor cinci și unghiurilor formate de ele, numiri particulare.

1. *Perpendiculară.* O linie se dice perpendiculară pe alta, când face cu aceasta doar unghiuri aflate și unghiurile formate de ele, numiri particulare.

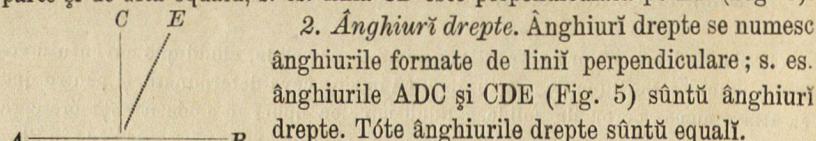

Fig. 5

2. *Unghiuri drepte.* Unghiuri drepte se numesc unghiurile formate de liniile perpendiculare; s. es. unghiurile ADC și CDE (Fig. 5) sunt unghiuri drepte. Toate unghiurile drepte sunt egale.

Două unghiuri se dizează complimentare, când suma lor este egală cu un unghi drept s. es. CDE și EDB. (Fig. 5).